

Jul

Victor Arendorff

1922

Sången om julen, är sången om drömmen,
drömmen om lyckans och frihetens land.
Djupast i själarnas djupaste gömmen
smeker i kväll som en fridsängels hand.
Tankar, de vackraste, vakna i hjärnorna,
känslor de varmaste, fylla vårt blod,
medan från himlen tindrande stjärnorna
kasta sin glans på en värld, som är god.

Rikeman handen åt fattigman räcker,
ovän blir vän och all strid får ett slut.
Hatet, som brände och tärde oss, släcker
liksom en fläkt ifrån himmelen ut.
Snara till hjälp och till smekning bli händerna,
vilka i ondska nyss lyftes till slag.
Vreden ej mera skall bita ihop tänderna,
trotset ej hårdna ditt anletes drag.

Styrkan det svaga ej mer skall förtrycka.
Bojor som bunda, isär skola slås.
Drömmen i världen om frihet och lycka
skall genom seger av kärleken nås.
tungor, som talade hårt och förbannade,
skola blott tala de mjukaste ord, -
då, när oss löftena bliva besannade:
mänskorna goda och frid över jord!

Snövita änglar om julkvällen stiga
in över tröskeln i koja och slott:
röster av vrede bli stumma och tiga,
sinne blir ljust som var bittert och grått.
Julen dock svinner och genast fördriva vi
änglarna bort' från vår tröskel och dörr:
hårda och grymma och själviska bliva vi,
fyllda av lystnad och hat såsom förr.

Ondskan går snart över världen på fötter
trampande ned vad i kärlek blev sått.
Frö av det goda knappt gror och slår rötter.
Sällan det helt uti blomning har gått.
Guldet på människovärdet är mätare.
Makten och pengarna tillhör de få,
medan av svältande skaran blir tätare
skaran av trälar, de svaga och små.

Skaran av trälar aldrig dock glömmar
juldrömmens löfte om frid över jord.
Makten av mammon den längese'n dömer.
Nu är det tid att bli handling på ord.
Tankar, de djärvaste, vakna i hjärnorna,
känslor, de varmaste, fylla vårt blod,
när vi i juldrömmen skåda, hur stjärnorna
kasta sin glans på en värld som är god.

Det Anarkistiska Biblioteket

Victor Arendorff
Jul
1922

Tidningen Brands julnummer 1922

www.anarkistiskabiblioteket.se